

Arrest

nr. 62 958 van 10 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 7 april 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, beide beslissing ter kennis gebracht aan verzoekende partij op 8 maart 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. VERRELST *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 juni 2006 sluiten de Ethiopische ouders van verzoekster met hun dochter M.T.O., de zus van verzoekster en haar Belgische echtgenoot de heer W.K., een adoptiecontract om verzoekster, van Ethiopische nationaliteit en geboren op X te adopteren.

Op 14 juli 2006 ratificeert de federale rechtbank te Ethiopië dit adoptiecontract.

Verzoekster van Ethiopische nationaliteit, komt op 15 augustus 2006 met een toeristenvisum in België aan.

Op 24 augustus 2006 wordt een aankomstverklaring opgesteld te Boom, verzoeksters verblijf wordt toegestaan tot 13 september 2006.

Op 7 november 2006 stelt de Dienst Vreemdelingenzaken vast dat de door verzoekster voorgelegde adoptieakte niet erkend is door de FOD Justitie.

Op 14 november 2006 wordt verzoekster onder de hoede van de dienst Voogdij van de FOD Justitie geplaatst.

Op 21 november 2006 wordt een bevel tot terugbrenging van verzoekster aan W.K. ter kennis gebracht.

Op 28 november 2006 wordt mevrouw A. V.D.P. (...) aangeduid als voogd van verzoekster.

Op 20 februari 2007 bevestigt de FOD Justitie telefonisch aan de Dienst Vreemdelingenzaken dat de adoptie niet erkend werd.

Op 22 februari 2007 wordt het bevel tot terugbrenging verlengd voor een periode van drie maanden.

Op 26 februari 2007 wordt van rechtswege de voogdij over verzoekster beëindigd omdat ze de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Op 24 september 2007 wordt een Belgische adoptieprocedure ingeleid voor de rechtbank van eerste aanleg.

Op 23 december 2008 wordt aan verzoekster een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 12 februari 2009 wordt aan verzoekster opnieuw een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 11 december 2009 dient verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 14 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“Redenen:

Betrokkene haalt aan dat ze geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wenst zich te beroepen op een prangende humanitaire situatie, namelijk punt 2.3 van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, er dient opgemerkt te worden dat hoewel de zus en schoonbroer van betrokkene – M.T. (...) (R.R. (...)) en K.W.M.T.K. (...) (R.R. (...)) – de Belgische nationaliteit bezitten, betrokkene niet aantoont, via gelegaliseerde geboorteaktes, dat het daadwerkelijk om haar zus en schoonbroer gaat. Verder toont ze niet aan dat ze in het land van herkomst ten laste was van deze familieleden of dat ze wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging van deze familieleden nodig heeft. Met betrekking tot de veronderstelde adoptie van betrokkene door haar Belgische familieleden dienen we op te merken dat deze adoptie niet erkend wordt door de Federale Overheidsdienst Justitie en dus ook niet door onze diensten.

Hoe goed de integratie van betrokkene eventueel ook moge zijn (betrokkene staft dit door het voorleggen van drie getuigenverklaringen, een attest van schoolbezoek voor de periode van 01.09.2007 tot 30.06.2010, verschillende rapporten en gedragsbeoordelingen, betrokkene zou snel ingeschakeld kunnen worden op de arbeidsmarkt gezien haar studie uitzicht geeft op het uitoefenen van een knelpuntberoep, verzoekster zou perfect geïntegreerd zijn de Belgische samenleving, ze zou de Nederlandse taal volledig beheersen en ze zou hier een uitgebreide vrienden- en kennissenkring uitgebouwd hebben), dit doet niets af aan de voorwaarde van een tenlaste zijn van het Belgische

familie lid en van een afdoende bewijs van familiebanden. Dit element kan dus niet in het voordeel van betrokkene weerhouden worden. “

De tweede bestreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten waarvan de motieven als volgt luiden:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art.7, al 1, 1° van de wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat ze een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan verzoekster werden reeds op 23 december 2008 en op 12 februari 2009 bevelen gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoekster heeft deze bevelen niet aangevochten, zodat deze bevelen uitvoerbaar zijn. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoekster reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoerbaarheid van voormelde bevelen staat los van de thans bestreden beslissing. Verzoekster kan bijgevolg nog steeds worden gerepatriëerd, mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep wat de tweede bestreden beslissing betreft niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

“EERSTE EN ENIGE MIDDEL:

Schending van de materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook de zorgvuldigheidsplicht

Uit deze wetsartikelen blijkt dat de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen dient op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in feite en in rechte evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Verwerende partij stelt in zijn beslissing van 14 februari 2011 dat verzoekster niet aantoon, via gelegaliseerde geboorteaktes, dat M. T. haar zus is en W. K. haar schoonbroer (1). Verder zou verzoekster ook niet aangetoond hebben dat ze in het land van herkomst ten laste was van deze familieleden of dat ze wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging van hen nodig heeft (2).

1) Verzoekster heeft wel degelijk aangetoond dat M.T. (...) haar zus is door zowel gelegaliseerde geboorteaktes als het adoptiecontract en de adoptiebeslissing voor te leggen. Eerst en vooral wijst verzoekster op het feit dat zij en haar zus dezelfde achternaam dragen, namelijk T. (...), wat duidelijk wijst op een familieband. Daarnaast hebben beiden (voor de adoptie) ook dezelfde ouders, namelijk vader T.O. (...) en moeder E.B. (...). Dit is terug te vinden op de geboorteakte van M.T. (...) en op het adoptiecontract betreffende verzoekster. Het adoptiecontract werd inderdaad getekend door de natuurlijke ouders A.T.O.S. (...) en E.B.K. (...) enerzijds en de adoptiefouders M.T. O. (...) en W.K. (...) anderzijds.

Gezien het voorgaande heeft verzoekster wel degelijk alle nodige documenten voorgelegd om aan te tonen dat zij en M.T. (...) een familieband hebben en dat zij dus zussen zijn.

Door enkel de gelegaliseerde geboorteaktes in acht te nemen, handelt verwerende partij eveneens onzorgvuldig. Verwerende partij had inderdaad alle gegevens die de beslissing kunnen beïnvloeden zorgvuldig moeten vaststellen en waarderen, wat in casu niet is gebeurd.

(2) Verder vormt de adoptie het beste bewijs van het feit dat verzoekster, op dat moment minderjarige, ten laste was van haar zus in het land van herkomst. Door adoptie komt een kind namelijk ten laste van zijn adoptieouders.

De adoptiebeslissing vermeldt daarnaast nog duidelijk dat « les parents de l'enfant A.T. sont incapable de subvenir aux besoins » en dat "les parents adoptifs ont une capacité suffisante pour réaliser l'adoption et comme il n'y en a d'autre alternative pour assurer l'éducation de l'enfant (...), le tribunal a confirmé que l'adoption serait profitable à A. T. »

Gezien de moeilijke financiële situatie en de gevorderde leeftijd van de natuurlijke ouders van verzoekster, is het duidelijk dat verzoekster reeds voor de adoptie al ten laste was van haar zus M.T. (...) en schoonbroer W.K. (...).

Ook hier handelde verwerende partij onzorgvuldig door de adoptie niet in acht te nemen bij het evalueren of verzoekster ten laste was van haar zus in het land van herkomst.

Gezien het voorgaande kan vastgesteld worden dat de motivatie van de beslissing tot ongegrondheid van het verzoek tot verblijfsmachtiging onvoldoende is en dus niet-afdoende.

Om deze redenen wenst verzoekster dan ook de nietigverklaring te bekomen van de aangevochten beslissing.

Het verzoek tot nietigverklaring dient ontvankelijk en gegrond verklaard te worden."

3.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat verzoekster aangaf dat zij geregulariseerd wilde worden in toepassing van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en dit meer specifiek op basis van een prangende humanitaire situatie. In haar verzoekschrift verwijst verzoekster net zoals bij haar aanvraag naar de vermeende adoptie en dit zowel om de familieband met haar vermeende zus en schoonbroer te bewijzen als om aan te geven dat zij ten laste was van deze familieleden in het land van herkomst. De verwerende partij merkt daarbij vooreerst op dat verzoekster alleszins niet ontkent dat zij niet de vereiste gelegaliseerde geboorteaktes heeft voorgelegd zodat dit aspect van de beslissing niet ter discussie staat. De verwerende partij is vervolgens van oordeel dat verzoekster zich niet kan beroepen op de door haar aangehaalde adoptiepapieren om de familieband met haar vermeende zus en schoonbroer te bewijzen aangezien het niet gaat om een erkende adoptie. Evenmin is deze niet-erkende adoptie een bewijs van ten laste te zijn geweest in het land van herkomst. Verzoekster wenst de beslissing te weerleggen door aan te geven dat er sprake is van een adoptie terwijl deze adoptie nooit erkend werd door de Belgische bevoegde instanties. Verzoekster houdt volgens de verwerende partij dan ook ten onrechte voor dat er een adoptie heeft plaatsgevonden zodat zij hiermee geen motiveringsgebrek of zorgvuldigheidsgebrek kan hard maken. Uit het feit dat verzoekster dezelfde familienaam heeft als haar vermeende zus kan volgens de verwerende partij niet sluitend worden afgeleid dat zij beiden familie zijn aangezien het houden van een zelfde familienaam geen sluitend bewijs is voor het bewijs van een effectieve familiale band. De verwerende partij vervolgt dat er thans geen enkele concrete gegevens voorliggen waaruit kan worden afgeleid dat verzoekster in het land van herkomst ten laste werd genomen door haar vermeende zus en schoonbroer in België of dat zij verzorging van hen kreeg. Verzoekster beperkt zich volgens de verwerende partij tot vage veronderstellingen zonder dat verzoekster ook maar een begin van bewijs voorlegt van vroegere ondersteuning door haar familie in België. Door het louter stellen dat er intentie was om verzoekster te adopteren, toont verzoekster volgens de verwerende partij niet aan dat zij ten laste was van de kandidaat-adoptieouders.

Vervolgens merkt de verwerende partij op dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing schijnt te kennen vermits zij ze aanvecht in het verzoekschrift zodat aan het doel van de formele motiveringsplicht werd voldaan. In de mate dat verzoekster van oordeel is dat de materiële motiveringsplicht met de voeten werd getreden, merkt de verwerende partij op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de

opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster zich wenst te beroepen op een prangende humanitaire situatie maar dat er dient opgemerkt te worden dat verzoekster niet aantoont, via gelegaliseerde geboorteaktes, dat het daadwerkelijk om haar zus en schoonbroer gaat, dat verzoekster ook niet aantoont dat ze in het land van herkomst ten laste was van haar vermeende zus en schoonbroer of dat ze wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging van deze familieleden nodig heeft, dat de veronderstelde adoptie van verzoekster door haar Belgische familieleden niet erkend wordt door de Federale Overheidsdienst Justitie en dus ook niet door de verwerende partij en dat tenslotte hoe goed de integratie van betrokkene eventueel ook moge zijn dit niets afdoet aan de voorwaarde van tenlaste zijn van het Belgische familielid en van een afdoende bewijs van familiebanden zodat dit element niet in verzoeksters voordeel kan weerhouden worden. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster voert vooreerst aan dat zij wel degelijk heeft aangetoond dat M.T. haar zus is en dit door zowel de gelegaliseerde geboorteaktes als het adoptiecontract en de adoptiebeslissing voor te leggen. Verzoekster wijst er immers op dat zij en haar zus dezelfde familienaam hebben wat duidelijk wijst op een familieband. Daarnaast hebben zij dezelfde ouders hetgeen volgens verzoekster terug te vinden is op de geboorteakte van M.T. en op het adoptiecontract betreffende verzoekster. Gelet hierop is verzoekster van oordeel dat zij wel degelijk alle documenten heeft voorgelegd om aan te tonen dat zij en M.T. een familieband hebben en dat zij dus zussen zijn.

Uit de stukken van het dossier, meer bepaald haar aanvraag om machtiging tot verblijf, blijkt dat verzoekster zich onder meer baseerde op punt 2 van de instructie van 19 juli 2009. Dit punt luidt als volgt:

“Familieleden van een EU-burger die buiten het toepassingsgebied van de gezinshereniging (artikel 40bis van de wet) vallen, maar van wie het verblijf dient te worden vergemakkelijkt, in toepassing van de Europese richtlijn 2004/38, zijnde de familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in hun land van herkomst ten laste zijn of inwoonden bij de EU-burger, of die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de EU-burger nodig zijn.”

Verzoekster specificeerde in haar aanvraag verder dat zij de zus is van een Belgische onderdaan en dat zij geadopteerd werd door haar zus en diens echtgenoot. Zij stelde verder dat zij met haar adoptieouders naar België kwam en er sindsdien bij hen verblijft en dat haar adoptieouders instaan voor haar studie en verdere opvoeding.

De bestreden beslissing antwoordt hierop als volgt: *“Echter, er dient opgemerkt te worden dat hoewel de zus en schoonbroer van betrokkene – M.T. (...) en K.W.M.T.K. (...) – de Belgische nationaliteit bezitten, betrokkene niet aantoont, via gelegaliseerde geboorteaktes, dat het daadwerkelijk om haar zus en schoonbroer gaat. Verder toont ze niet aan dat ze in het land van herkomst ten laste was van deze familieleden of dat ze wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging van deze familieleden nodig heeft. Met betrekking tot de veronderstelde adoptie van betrokkene door haar Belgische familieleden dienen we op te merken dat deze adoptie niet erkend wordt door de Federale Overheidsdienst Justitie en dus ook niet door onze diensten.”*

Waar verzoekster meent dat zij wel degelijk heeft aangetoond dat M.T. haar zus is en dit door zowel de gelegaliseerde geboorteaktes als het adoptiecontract en de adoptiebeslissing voor te leggen, dient er opgemerkt te worden dat verzoekster bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 11 december 2009 enkel niet gelegaliseerde geboorteaktes van zichzelf en mevrouw M.T. voorlegde. Bovendien blijkt uit de stukken van het dossier dat de FOD Justitie de adoptie van verzoekster door mevrouw M.T. en haar echtgenoot niet heeft aanvaard. Het is niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om te oordelen dat op basis van niet gelegaliseerde geboorteakte van verzoekster en mevrouw M.T. en op basis van een niet erkende adoptie, verzoekster niet heeft aangetoond dat zij en mevrouw M.T. familie zouden zijn. De uiteenzetting van verzoekster in haar verzoekschrift doet hieraan geen afbreuk.

De Raad merkt op dat verzoekster bij haar verzoekschrift een beëdigde vertaling en geboorteaktes die volgens haar gelegaliseerd zijn, bijbrengt. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient echter te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Het kan niet aan de verwerende partij worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken waarvan zij niet in het bezit was en waarvan zij dus niet kon weten dat deze bestonden.

In zoverre verzoekster met het bijbrengen van deze stukken en haar uiteenzetting in haar verzoekschrift tracht een nieuwe beoordeling van haar verblijfsrecht te verkrijgen, wijst de Raad er nogmaals op dat wanneer hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het raam van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Verzoekster stelt verder dat de adoptie het beste bewijs vormt voor het feit dat verzoekster ten laste was van haar zus in het land van herkomst. Door adoptie komt een kind namelijk ten laste van zijn adoptieouders. Ze verwijst tevens naar de adoptiebeslissing. Gezien de moeilijk financiële situatie en de gevorderde leeftijd van de natuurlijke ouders van verzoekster is het duidelijk dat verzoekster reeds voor de adoptie ten laste was van haar zus en schoonbroer. Verzoekster is van oordeel dat de gemachtigde van de staatssecretaris ook hier onzorgvuldig handelde door de adoptie niet in acht te nemen bij het evalueren of zij ten laste was van haar zus in het land van herkomst.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat verzoekster in haar aanvraag geen melding maakte van het feit dat zij in het land van herkomst ten laste was van haar vermeende zus en schoonbroer. Zij stelde enkel: *“Verzoekster is de zus van een Belgische onderdaan. Zij werd in Ethiopië geadopteerd door haar zus en diens echtgenoot. (stuk 13 en 14) Zij kwam met haar adoptieouders naar België en verblijft sindsdien bij hen. Verzoeksters adoptieouders staan in voor haar studie en verdere opvoeding.”* Het is aldus niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om in de bestreden beslissing te stellen dat verzoekster niet heeft aangetoond in het land van herkomst ten laste te zijn geweest van haar vermeende zus en schoonbroer.

Uit de stukken van het dossier blijkt tevens dat verzoekster werd geadopteerd naar Ethiopisch recht anderhalve maand voor zij naar België kwam. Haar uiteenzetting in het verzoekschrift dat deze adoptie een bewijs vormt van het ten laste zijn, zou dan maar gelden voor een zeer korte periode, zodat verzoekster ook hiermee niet aantoonde dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn.

De bewering van verzoekster dat het gezien de moeilijke financiële situatie en de gevorderde leeftijd van haar natuurlijke ouders duidelijk is dat verzoekster reeds voor de adoptie ten laste was, is een loutere bewering die verzoekster niet staft met enig begin van bewijs.

In zoverre verzoekster met deze uiteenzetting tracht een nieuwe beoordeling van haar verblijfsrecht te verkrijgen, herhaalt de Raad dat wanneer hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, hij niet optreedt als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling

onverenigbaar zijn. In het raam van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Verzoekster slaagt er niet in aan te tonen dat de bestreden beslissing steunt op een foutieve feitenvinding of dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze tot de beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Aangezien er niet wordt aangetoond dat niet werd uitgegaan van een correcte feitenvinding kan niet worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Waar verzoekster ten slotte nog een middel tot schorsing tegen de tweede bestreden beslissing aanvoert en stelt dat *“Daarenboven houdt de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten, een schending inhoudt van Artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, die de bescherming van het gezinsleven proclameert. Door verzoekster te verplichten om het grondgebied te verlaten, wordt haar normale ontplooiing van gezinsbanden met haar adoptiefouders verhinderd.”*, wijst de Raad naar punt 3. Ontvankelijkheid. De tweede bestreden beslissing betreft een herhaald bevel zodat de uitvoerbaarheid van de voorgaande bevelen losstaat van de thans bestreden beslissing, zodat verzoekster nog steeds kan worden gerepatrieerd mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. Verzoekster kan aldus een schending van artikel 8 van het EVRM tegen de tweede bestreden beslissing niet dienstig aanvoeren omdat zij zelfs bij een vernietiging van dit bevel nog onder de gelding van de vorige bevelen valt.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET